

Arrest

nr. 86 815 van 4 september 2012
in de zaken X en X

In zake: **1. X**
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X die verklaren van Bengalese nationaliteit te zijn, op 24 april 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikkingen houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 april 2012 met refertenummer X en met refertenummer X

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat K. HINNEKENS loco advocaat J. KEULEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 17 november 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 5 april 2012 werden de beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De onderhavige beroepen zijn gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer A. M. (verzoeker) luidt als volgt:
"A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Sylhet te Bangladesh. Sinds 1990 bent u lid van Jamaat Islami. Uw vader was ook lid van Jamaat. In 1998 werd u Organizing Secretary. Eind 2008 kwam Awami League aan de macht. Awami League had zich voorgenomen om alle mensen die tijdens de onafhankelijkheidsoorlog met Pakistan de kant van Pakistan kozen op te sluiten. In praktijk gaat het hoofdzakelijk leden van Jamaat, gezien Jamaat de enige partij was die Pakistan steunde tijdens de onafhankelijkheidsoorlog. Awami League publiceerde een lijst van verdachten. Vanaf dat moment was u op uw hoede. Begin 2010 begon de politie oorlogsmisdadigers te arresteren. Op 10 juni 2010 werden drie grote leiders van Jamaat gearresteerd. Op een dag in augustus 2010, wanneer u niet thuis was, kwam de politie naar uw thuis. De politie informeerde uw vrouw (O.V. ...) ervan dat u gezocht wordt omwille van oorlogsmisdaden en dat er een rechtzaak tegen u loopt omwille van deze feiten. Uit angst vluchtte u achtereenvolgens naar Shahabi Bazar bij uw schoonouders, Companygonj bij een neef, Sunamgonj bij een oom en Moulvi Bazar bij een zus van uw oom. In totaal verbleef u twee maanden op die plaatsen. Tijdens die periode kwam de politie nog verschillende keren langs bij uw thuis, waar uw vrouw en uw kind waren achtergebleven. U trok naar een MP (Member of Parliament) van Awami League, waarmee u een gemeenschappelijke vriend hebt, om hulp te vragen. Deze MP beloofde om u te helpen, maar er gebeurde niets want de politie bleef langskomen. Daarna trok u naar Chittagong om uw vertrek uit Bangladesh voor te bereiden bij een reisagent. Op de dag van uw vertrek uit Bangladesh, 15 oktober 2010, kwamen uw vrouw en uw dochter naar Chittagong. Vanuit de haven van Chittagong namen jullie een boot tot in India. In India stapten jullie over naar een andere boot waarmee jullie tot in Italië reisden. Vanuit Italië reisden jullie met een kleine bestelbus naar België. Op 17 november 2010 kwamen jullie aan en vroegen jullie asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw vrouw, de geboorteakte van u, uw vrouw en uw dochter, uw huwelijksakte, uw handelslicentie, uw zakenkaart, uw financiële gegevens bij twee banken, een foto en een persartikel met betrekking tot een manifestatie waaraan u deel nam, een brief van uw partijgenoot, rapporten met betrekking tot de algemene situatie van Jamaat leden en het rechtssysteem in Bangladesh en documenten met betrekking tot uw leven en dat van uw gezin in België.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u gezocht wordt in Bangladesh omwille van oorlogsmisdaden. U verklaart dat Awami League vanaf 2009 een lijst publiceerde met daarop de namen van mensen die ervan verdacht worden 1 te hebben meegevochten aan de kant van Pakistan tijdens de onafhankelijkheidsoorlog (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en p. 9). In praktijk werden vooral leden van Jamaat Islami gearresteerd omdat Jamaat de enige partij is die tijdens de onafhankelijkheidsoorlog de kant van Pakistan koos. Het is weinig geloofwaardig dat u van deze feiten beschuldigd wordt of dat u veroordeeld zou worden op basis van deze beschuldiging. U was op het moment van de onafhankelijkheidsoorlog vier jaar oud. Het is niet geloofwaardig dat iemand die ten tijde van deze ontwikkelingen vier jaar oud was beschuldigd of veroordeeld zou worden omwille van deze feiten. U hebt zelf nooit zwart op wit gezien dat u van deze feiten beschuldigd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en p. 9). U baseert zich enkel op de informatie die u via uw partij kreeg, maar als u vraagt hoe uw partij daarvan op de hoogte is, antwoordt u dat u niet weet waar zij die informatie haalden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaart dat u zich vanaf begin 2010 gedeisd hield en dat u niet veel buiten kwam omwille van de dreiging om gearresteerd te worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit is merkwaardig gezien u eerder verklaarde dat u uw voedingswinkel open hield tot begin augustus 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en dat u in maart 2010 nog aan manifestaties deelnam van Jamaat Islami om te protesteren tegen het beleid van Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Dit getuigt van weinig vrees om gearresteerd te worden. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u slechts vier jaar was toen de onafhankelijkheidsoorlog plaats vond en dat het bijgevolg merkwaardig is dat men u van oorlogsmisdaden zou beschuldigen, antwoordt u dat dit geen belangrijk argument is, gezien Awami League deze zaken gebruikt om mensen van Jamaat Islami politiek uit te schakelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Ook dit is weinig geloofwaardig gezien u verklaart dat elke arrestatie gevolgd wordt door een tribunaal of een rechtzaak die dient om te beslissing of de beschuldigde effectief heeft deelgenomen aan de onafhankelijkheidsoorlog aan de zijde van Pakistan (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Indien dit het geval is zou het weinig zin hebben en absurd zijn om een rechtzaak tegen u in te dienden omwille van deze feiten gezien u toen nog maar vier jaar oud was. Volgens uw verklaring loopt er, gezien u beschuldigd wordt van oorlogsmisdaden, weldegelijk een rechtzaak tegen u (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), maar u hebt geen kennis van deze rechtzaak: u weet niet bij welke rechtbank deze rechtzaak loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8) en u weet helemaal niets over de procedure (zie gehoorverslag CGVS,

p. 9). U verklaart bovendien dat u geen andere personen persoonlijk kent die beschuldigd worden van oorlogsmisdaden (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U legt geen enkel document voor van de rechtzaak die tegen u loopt (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaart dat u die documenten niet kan bemachtigen omdat ze bij de politie liggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit is bevreemdend gezien iemand die voorwerp is van een politieonderzoek in Bangladesh steeds een gecertificeerde kopie van de juridische documenten kan bekomen bij de rechtbank via een advocaat of een derde (blauwe map, punt 1). Dit kan ook vanuit het buitenland gebeuren. Het correct uitgeven van deze documenten is cruciaal in een rechtzaak gezien de advocaat van de verdediging deze documenten kan gebruiken in de verdediging indien blijkt dat er inhouds- of vormfouten in te vinden zijn. Er is geen enkele reden waarom u geen documenten zou kunnen voorleggen met betrekking tot de beschuldiging tegen u. U hebt bovendien nooit officiële stappen ondernomen om uzelf te beschermen en uw onschuld te bewijzen. U hebt nooit geen advocaat aangenomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2) en u bent nooit naar de rechtbank gestapt om uw onschuld aan te tonen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit is bevreemdend gezien u compleet onschuldig bent en u gemakkelijk kan aantonen dat u niet te maken hebt met oorlogsmisdaden. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, verklaart u dat het onmogelijk is om uw onschuld te bewijzen omdat u lid bent van een oppositiepartij en omdat Awami League steeds macht zou uitoefenen op de beslissing (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Dit argument houdt geen steek. Als Awami League toch zoveel macht uitoefent op de politie of de rechtbank, dan zou men om het even wie kunnen arresteren en vasthouden zonder rechtzaak. U verklaart zelf dat elke arrestatie gepaard gaat met een rechtzaak of tribunaal om uit te maken wie effectief schuldig is en wie niet. Dit gebeurde ook voor de drie grote leiders van Jamaat die effectief banden hadden met Pakistan tijdens de onafhankelijkheidsoorlog. U verklaart bovendien zelf dat u nadat de politie u begon te zoeken u naar een MP (Member of Parliament) van Awami League (zie gehoorverslag CGVS, p. 9), waarmee u een gedeelde vriend had, trok om hulp te vragen. Ondanks dat hij een hoog geplaatst iemand is binnen de Awami League heeft hij u niet laten arresteren. Het enige wat hij gedaan heeft is u geen hulp aanbieden. Indien Awami League echt zo machtig is en u graag politiek wilt uitschakelen is het weinig geloofwaardig dat een hooggeplaats iemand van de Awami League u zomaar ontvangt zonder u te laten arresteren. Het feit dat u, nadat u gezocht wordt door de politie op bevel van Awami League, zomaar naar een MP van Awami League trekt ondermijnt bovendien uw vrees, de zwaarwichtigheid van uw problemen en de geloofwaardigheid van uw relaas. De optelsom van deze elementen maken uw verklaring dat u beschuldigd wordt van oorlogsmisdaden in Bangladesh ongeloofwaardig.

Bijgevolg hebt u het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Er kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

De documenten die u voorlegt zijn niet van die aard dat ze beslissing in positieve zin kunnen ombuigen. De identiteitskaarten van u en uw vrouw, de geboorteakte van u, uw vrouw en uw dochter en uw 2 huwelijksakte bewijzen uw identiteit en uw gezinssituatie. De documenten met betrekking tot uw zaak en uw financiële toestand tonen enkel aan dat u een zaak had die goed draaide in Bangladesh. De foto en het persartikel van de manifestatie tonen enkel aan dat u deelnam aan een politieke manifestatie. De documenten met betrekking tot uw leven in België bewijzen enkel dat u zich goed hebt aangepast aan de levensstijl in België. Al deze elementen worden niet in vraag gesteld door het CGVS. De brief van uw partijgenoot heeft een gesolliciteerd karakter en is op zich geen bewijs dat u effectief beschuldigd wordt van oorlogsmisdaden in Bangladesh. De rapporten die u voorlegt hebben betrekking op de algemene situatie in Bangladesh, niet op u persoonlijk.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw R. B. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Sylhet te Bangladesh. Sinds 1990 is uw man (O.V. 6.723.384) lid van Jamaat Islami. Zijn vader was ook lid van Jamaat. In 1998 werd uw man Organizing Secretary. Eind 2008 kwam Awami League aan de macht. Awami League had zich voorgenomen om alle mensen die tijdens de onafhankelijkheidsoorlog met Pakistan de kant

van Pakistan kozen op te sluiten. In praktijk gaat het hoofdzakelijk leden van Jamaat, gezien Jamaat de enige partij was die Pakistan steunde tijdens de onafhankelijkheidsoorlog. Awami League publiceerde een lijst van verdachten. Vanaf dat moment was uw man op zijn hoede. Begin 2010 begon de politie oorlogsmisdadigers te arresteren. Op 10 juni 2010 werden drie grote leiders van Jamaat gearresteerd. Op een dag in augustus 2010, wanneer uw man niet thuis was, kwam de politie naar uw thuis. De politie informeerde u ervan dat uw man gezocht wordt omwille van oorlogsmisdaden en dat er een rechtzaak tegen uw man loopt omwille van deze feiten. Uit angst vluchtte uw man achtereenvolgens naar Shahabi Bazar bij uw ouders, Companygonj bij een neef, Sunamgonj bij een oom en Moulvi Bazar bij een zus van de oom van uw man. In totaal verbleef uw man twee maanden op die plaatsen. Tijdens die periode kwam de politie nog verschillende keren langs bij uw thuis, waar u en uw kind waren achtergebleven. Uw man trok naar een MP (Member of Parliament) van Awami League, waarmee uw man een gemeenschappelijke vriend heeft, om hulp te vragen. Deze MP beloofde om uw man te helpen, maar er gebeurde niets want de politie bleef langskomen. Daarna trok uw man naar Chittagong om jullie vertrek uit Bangladesh voor te bereiden bij een reisagent. Op de dag van uw vertrek uit Bangladesh, 15 oktober 2010, trokken u en uw dochter naar Chittagong. Vanuit de haven van Chittagong namen jullie een boot tot in India. In India stapten jullie over naar een andere boot waarmee jullie tot in Italië reisden. Vanuit Italië reisden jullie met een kleine bestelbus naar België. Op 17 november 2010 kwamen jullie aan en vroegen jullie asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, de identiteitskaart van uw man, de geboorteakte van u, uw man en uw dochter, uw huwelijksakte, de handelslicentie van uw man, de zakenkaart van uw man, de financiële gegevens van uw man bij twee banken, een foto en een persartikel met betrekking tot een manifestatie waaraan uw man, deel nam, een brief van een partijgenoot van uw man, rapporten met betrekking tot de algemene situatie van Jamaat leden en het gerechtssysteem in Bangladesh en documenten met betrekking tot uw leven en dat van uw gezin in België.

B. Motivering

Volgens uw verklaring verliet u Bangladesh omwille van dezelfde problemen als uw man. Daarom verwijst het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) voor de beslissing over uw asielaanvraag naar de beslissing die door het CGVS werd genomen met betrekking tot de asielaanvraag van uw man. U vindt deze beslissing hieronder.

[Het onderdeel motivering uit de bestreden beslissing inzake wordt integraal hernomen en verder wordt besloten:]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekers beroepen zich op de “*schending van de beginselen van behoorlijk bestuur*”, meer bepaald de “*zorgvuldigheidsplicht*”, het “*redelijkheids- en vertrouwensbeginsel*” en de “*motiveringsplicht*”.

4.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekers werden gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kregen hun asielmotieven uiteen te zetten, hun argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken konden neerleggen en zich konden laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van hun keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekers kregen bovendien de kans om in hun vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

4.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

4.4. Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen (RvS 26 februari 2007, nr. 168 263). Verzoekers tonen met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan. Zij maken een schending van het vertrouwensbeginsel dan ook niet aannemelijk.

4.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekers kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen invoeren. Aangezien verzoekers de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwisten, voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

5. Nopens de identiteit

5.1. Verzoekers leggen beiden hun identiteitskaarten en geboorteakten neer, alsook hun huwelijksakte en de geboorteakte van hun dochter, doch geen paspoorten. Dit klemt temeer nu zij verklaarden wel een paspoort te hebben gehad waarmee ze naar België kwamen. De Raad ziet echter niet in waarom verzoekers beroep zouden doen op een smokkelaar -die hun paspoorten afnam-, en deze 12000 euro zouden betalen, om met hun eigen paspoort te reizen. Verzoekers hun verklaringen inzake hun reisweg kunnen bovendien niet overtuigen. Voor zover verzoekers de voorgehouden gevaarlijke illegale bootreis hebben ervaren, moeten zij dit nauwgezet en overtuigend kunnen toelichten. Dit is niet het geval en hun vage, stereotiepe beweringen als dat zij aan boord gingen “*via een touwladde*”, dat er “*veel mensen aan boord*” waren, dat zij verbleven op “*een plaats waar de goederen werden opgeslagen*”, waar ze moeilijk konden slapen en “*Het voedsel was vreemd*”(gehoorverslag verzoeker p.12-13 en gehoorverslag verzoekster p. 3) kunnen bezwaarlijk wijzen op de waarachtigheid van de overtocht. Voorgaande

vaststellingen ondermijnen verzoekers hun algehele geloofwaardigheid en houden een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft.

6. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

6.1. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er werd gezocht en vervolgd omwille van het plegen van oorlogsmisdaden tijdens de onafhankelijkheidsoorlog tegen Pakistan. Verzoekster steunt haar asielaanvraag integraal op dezelfde motieven als haar man.

6.2. Verzoekers asielrelaas kan bezwaarlijk geobjectiveerd worden. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat niet kan worden ingezien dat een persoon die ten tijde van de oorlog amper vier jaar oud was ervan zou worden verdacht oorlogsmisdaden te hebben gepleegd. Verzoeker bleek bovendien geheel onwetend inzake de rechtszaak die tegen hem werd ingespannen. Hij weet niet bij welke rechtbank zijn zaak aanhangig is, noch kent hij de actuele stand van zijn procedure, noch andere beschuldigten, noch andere elementen die mogelijk kunnen wijzen op de waarachtigheid van de feiten.

6.3. Verzoekers leggen benevens voormelde identiteitsstukken tal van documenten neer die echter niet van aard zijn om afbreuk te doen aan de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden asielmotieven. De brief van een partijgenoot is geen objectief, officieel document en komt dan ook voor als een complaisancestuk, opgemaakt voor onderhavige procedure. Verder leggen verzoekers ook algemene informatie en berichtgeving neer over Bangladesh. Het volstaat echter niet louter te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Wat het artikel aangaande de manifestatie waaraan verzoeker zou hebben deelgenomen betreft, en de foto waarop verzoeker te zien zou zijn als één van de vele deelnemers, dient te worden vastgesteld dat, daargelaten de authenticiteit van deze foto niet vaststaat en het een feit van algemene bekendheid is dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling, en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is, hieruit hoogstens kan blijken dat verzoeker op een manifestatie aanwezig was. Deze heeft echter geen uitstaans met zijn asielmotieven. Aldus blijft verzoeker in gebreke de kern van zijn asielaanvraag aan te tonen, met name dat hij op een lijst met oorlogsmisdadigers staat en om die reden door de Bengaalse autoriteiten wordt gezocht en vervolgd. Dit klemt temeer nu blijkt uit objectieve informatie die de commissaris-generaal heeft toegevoegd aan het dossier, dat in Bangladesh gecertificeerde kopieën van gerechtelijke documenten bij de rechtbank kunnen verkregen worden, wat overigens cruciaal is met oog op de verdediging, en verzoeker wel in staat bleek te zijn allerhande andere documenten neer te leggen ter adstructie van zijn professionele activiteiten als zakenman, over zijn financiële situatie, en aangaande zijn integratie in België, die echter geen uitstaans hebben met zijn asielaanvraag.

6.4. In het verzoekschrift herneemt verzoeker tal van zijn verklaringen en past ze aan in functie van de motieven op grond waarvan zijn asielaanvraag werd afgewezen. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas. Verzoekers argument dat *“de bewering in de bestreden beslissing alsdat verzoeker zich vanaf begin 2010 gedeisd hield, is onjuist. Het was slechts na de arrestatie van de drie leiders van Jamaat in juni 2010 dat verzoeker zijn politieke acties tot een minimum herleidde. Hij kon nog altijd zijn winkel openhouden tot begin augustus 2010”*, is strijdig met zijn verklaringen op het CGVS over de aanvang van zijn problemen *“Het begon in 2009”* (gehoorverslag CGVS, p.6). Waar verzoeker thans beweert dat er enkel *“een onderzoek tegen hem liep”* en *“geen rechtszaak zoals in de bestreden beslissing verkeerdelijk werd opgenomen”* is dit ook strijdig met zijn verklaring dan naast zijn opsporing door de politie ook de gerechtelijke vervolging wegens oorlogsmisdaden net de kern uitmaakt van zijn asielrelaas. Immers indien het niet de bedoeling was om enig gevolg te geven aan de aanhouding, kan ook evenmin worden ingezien waarom verzoeker diende te vrezen voor vervolging.

Voorts meent verzoeker *“Dat bepaalde personen op de lijst gewoonweg niet konden deelgenomen hebben aan de onafhankelijkheidsoorlog is van ondergeschikt belang, gezien de vervolging in werkelijkheid bedoeld is om de oppositie monddood te maken”*. Dit kan evenmin overtuigen nu verzoeker zelf benadrukte dat de aanleiding van zijn vervolging *“Een van de punten in hun programma was, de mensen viseren die meevochten tijdens de onafhankelijkheidsoorlog”* en *“ze hadden een lijst met*

oorlogsmisdadigers” (gehoorverslag CGVS, p.6). Overigens actualiseert verzoeker dit niet noch toont hij aan of de klachten tegen andere Jamaatleden intussen enig gevolg hebben gehad.

6.5. Verzoekers tonen niet aan dat zij Bangladesh dienden te ontvluchten omdat verzoeker er werd vervolgd wegens het plegen van oorlogsmisdaden tijdens de onafhankelijkheidsoorlog toen hij nog maar vier jaar oud was. Evenmin kan, zoals ter terechtzitting wordt beweerd, worden ingezien hoe de rechter in Bangladesh dit misdrijf zou herkwalficeren bij de behandeling van zijn zaak. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielmotieven. Aangezien verzoekster expliciet aangeeft enkel dezelfde motieven als haar man in te roepen, kan ook voor verzoekster worden vastgesteld dat zij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt omwille van de voorgehouden problemen van haar man.

6.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Evenmin tonen de verzoekende partijen aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

7. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

8. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 96 980 / IV en RvV 96 985 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 4

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK